SODBA SODIŠČA (tretji senat)

z dne 15. aprila 2010*

V zadevi C-433/05,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, ki ga je vložilo Handens tingsrätt (Švedska) z odločbo z dne 21. novembra 2005, ki je prispela na Sodišče 5. decembra 2005, v kazenskem postopku proti

Larsu Sandströmu,

SODIŠČE (tretji senat),

v sestavi K. Lenaerts, predsednik senata, R. Silva de Lapuerta, G. Arestis (poročevalec), J. Malenovský in D. Šváby, sodniki,

generalna pravobranilka: J. Kokott,
sodna tajnica: C. Strömholm, administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 17. decembra 2009,

* Jezik postopka: švedščina.

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za L. Sandström R. Ihre, odvetnik, ter D. Putzeys in B. Dumortier, odvetnika,

– za Åklagaren S. Creutz, odvetnik,

– za švedsko vlado A. Kruse, R. Sobocki, S. Johannesson in K. Petkovska, zastopniki,

– za avstrijsko vlado E. Riedl, zastopnik,

– za portugalsko vlado L. Inez Fernandes in M. J. Lois, zastopnika,

– za norveško vlado A. Eide in K. B. Moen, zastopnika,

– za Evropsko komisijo L. Ström van Lier, A. Alcover San Pedro, D. Lawunmi, S. Schønberg in K. Simonsson, zastopniki,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalne pravobranilke, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago členov 28 ES in 30 ES ter Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 94/25/ES z dne 16. junija 1994 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi s plovili za rekreacijo (UL L 164, str. 15), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2003/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. junija 2003 (UL L 214, str. 18, v nadaljevanju: Direktiva 94/25).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru kazenskega postopka, ki ga je sprožilo Åklagaren (državno tožilstvo) proti L. Sandströmu zaradi kršitve uredbe 1993:1053 o uporabi vodnih skuterjev (förordning (1993:1053) om användning av vattenskoter), kakor je bila spremenjena z uredbo 2004:607 (förordning (2004:607), v nadaljevanju: nacionalna uredba).

Pravni okvir

Ureditev Unije

3 V drugi uvodni izjavi Direktive 94/25 je navedeno:

„[…] zakoni in drugi predpisi, ki veljajo v posameznih državah članicah za varnostne lastnosti plovil za rekreacijo, [se] razlikujejo glede na področje uporabe in vsebino; […] take razlike [lahko] povzročijo ovire pri trgovanju in neenake pogoje konkurence na notranjem trgu“.

4 V tretji uvodni izjavi Direktive 94/25 je navedeno:

„[…] usklajevanje nacionalne zakonodaje [je] edini način za odstranitev teh ovir prosti trgovini; […] tega cilja posamezne države članice ne morejo zadovoljivo doseči; […] ta direktiva določa zgolj zahteve, ki so bistvene za prosti pretok plovil za rekreacijo.“

5 Člen 1 Direktive 94/25 določa področje uporabe te direktive. To določbo je nadomestilo besedilo iz člena 1 Direktive 2003/44, ki je med drugim to področje uporabe razširil, tako da vključuje vodne skuterje.

6 Člen 2 Direktive 94/25 z naslovom „Dajanje v promet in v uporabo“ določa:

„1. Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe, da zagotovijo, da se izdelki iz člena 1(1) lahko dajo v promet in uporabo skladno z njihovo namembnostjo samo, če ob pravilni konstrukciji in vzdrževanju ne ogrožajo varnosti in zdravja ljudi, premoženja ali okolja.

2. Določbe te direktive državam članicam ne preprečujejo sprejetja, v skladu s Pogodbo [ES], določb v zvezi s plovbo po nekaterih vodah zaradi varstva okolja, strukture plovnih poti in zagotavljanja varnosti na plovnih poteh, pod pogojem, da to ne pomeni spremembe plovila za rekreacijo, ki izpolnjuje zahteve te direktive.“

7 Člen 4(1) Direktive 94/25 določa:

„Države članice na svojem ozemlju ne smejo prepovedati, omejiti ali ovirati dajanja v promet in/ali uporabo izdelkov iz člena 1(1), označenih z oznako CE iz Priloge IV, ki označuje, da izpolnjujejo vse določbe te direktive, vključno s postopki skladnosti, predpisanimi v Poglavju II.“

8 Člen 3(1) Direktive 2003/44 določa:

„Države članice sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev z zahtevami te direktive, do 30. junija 2004. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice izvajajo take ukrepe od 1. januarja 2005."

9 Člen 1 Direktive 98/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. junija 1998 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov (UL L 204, str. 37), kakor je bila spremenjena z Direktivo 98/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. julija 1998 (UL L 217, str. 18), in o pripravi prečiščenega besedila Direktive Sveta 83/189/EGS z dne 28. marca 1983 (UL L 109, str. 8, v nadaljevanju: Direktiva 98/34) določa:

„V tej direktivi naslednji izrazi pomenijo:

[…]

4. ‚druge zahteve'; je zahteva za proizvode, ki ni tehnična specifikacija in ki se nanaša na proizvod zaradi varovanja zlasti potrošnikov ali okolja ter vpliva na njegov življenjski cikel, potem ko je bil dan v promet, kakor so pogoji uporabe, predelave, vnovične uporabe ali odlaganja, kadar lahko taki pogoji znatno vplivajo na sestavo ali značilnost proizvoda ali na njegovo trženje;

[…]

11. ‚tehnični predpis‘; so tehnične specifikacije in drugi predpisi o storitvah, skupaj z ustreznimi upravnimi določbami, katerih upoštevanje je formalno in dejansko obvezno pri trženju, zagotavljanju storitve, ustanovitvi dobavitelja storitve ali uporabi v državi članici ali njenem večjem delu, pa tudi zakoni in drugi predpisi držav članic, razen tistih, ki so določeni v členu 10 in prepovedujejo proizvodnjo, uvoz, trženje ali uporabo izdelka ali ki prepovedujejo opravljanje ali uporabo storitve ali ustanovitev dobavitelja storitve.

[…]“

10 Člen 8(1), prvi pododstavek, Direktive 98/34 določa, da države članice v skladu s členom 10 Komisiji takoj sporočijo vsak osnutek tehničnega predpisa.

11 V skladu s členom 8(1), tretji pododstavek, Direktive 98/34 „[d]ržave članice ponovno sporočijo osnutek po zgoraj navedenih pogojih, če ga spremenijo tako, da znatno spremenijo njegovo področje uporabe, skrajšajo prvotno predvidene roke za izvajanje, dodajajo specifikacije ali zahteve ali poostrijo sedanje specifikacije in zahteve“.

12 V skladu s členom 8(3), Direktive 98/34 „[d]ržave članice brez odloga sporočijo Komisiji dokončno besedilo tehničnega predpisa“.

13 Na podlagi člena 9(2), prva alinea, Direktive 98/34 države članice odložijo, odvisno od primera, sprejetje osnutka tehničnega predpisa za štiri ali šest mesecev „od dneva, ko Komisija prejme sporočilo, navedeno v členu 8(1), če Komisija ali druga država članica v treh mesecih po zgoraj navedenem dnevu pošlje podrobno mnenje, da bi lahko predvideni ukrep ustvaril ovire za prosti pretok blaga na notranjem trgu“.

Nacionalna ureditev

14 Nacionalna uredba o vodnih skuterjih v različici, ki je veljala med dejanskim stanjem v zadevi v glavni stvari, je začela veljati 15. julija 2004.

15 Člen 1 te uredbe določa:

„V skladu s to uredbo je vodni skuter plovilo, dolgo manj kot 4 metre, ki (1) uporablja motor z notranjim zgorevanjem, katerega primarni vir pogona je vodna turbina, in (2) ki je bilo načrtovano tako, da ga upravlja ena ali več oseb, ki sedijo, stojijo ali klečijo na trupu, in ne v njem.“

16 Člen 2 te uredbe določa:

„Vodni skuterji se smejo uporabljati samo na javnih plovnih poteh in na vodnih površinah, navedenih v členu 3(1).“

17 Člen 3 nacionalne uredbe določa:

„Länsstyrelsen [(prefektura)] mora določiti, na katerih vodnih površinah pokrajine zunaj javnih plovnih poti se smejo uporabljati vodni skuterji. Take predpise je treba torej v vsakem primeru sprejeti za:

1) vodne površine, na katere človekove dejavnosti tako močno vplivajo, da se morebitni hrup in druge motnje zaradi uporabe vodnih skuterjev ne morejo šteti za znatno motenje skupnosti ali okolja,

2) vodne površine, ki ne ležijo v neposredni bližini stanovanjskih območij ali območij počitniških hiš in so majhne vrednosti za varstvo narave in okolja, biološko raznovrstnost, življenje v naravi, športno ali poklicno ribištvo, in

3) druge vodne površine, na katerih uporaba vodnih skuterjev ne obremenjuje skupnosti s hrupom ali drugimi motnjami in tudi ne pomeni nevarnosti povzročitve škode ali bistvenega motenja živalstva ali rastlinstva ali prenosa nalezljivih bolezni.

Länsstyrelsen lahko poleg tega izda predpise o določitvi javnih plovnih poti za uporabo vodnih skuterjev – če je to potrebno za preprečevanje motenj ali nevarnosti povzročitve škode v skladu z odstavkom 1, točka 3 – ter o dovoznih poteh k javnim plovnim potem in njihovih izvoznih poteh.“

18 V skladu s členom 5 nacionalne uredbe se z globo kaznuje, kdor uporablja vodni skuter v nasprotju s členoma 2 in 3b te uredbe ali s predpisi, izdanimi na podlagi člena 3.

19 Länsstyrelsen i Stockholms län (prefektura pokrajine Stockholm) je z odločbo št. 2589 2004 41950 z dne 20. maja 2005 (v nadaljevanju: odločba z dne 20. maja 2005) na podlagi člena 3 nacionalne uredbe dovolila uporabo vodnih skuterjev na določenih vodnih površinah na svojem območju. Ta odločba je začela veljati 15. junija 2005.

I – Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

20 L. Sandström je 13. julija 2005 vozil vodni skuter v vodah zunaj javnih plovnih poti in na območju, za katero ne veljajo določbe, ki jih je sprejela Länsstyrelsen v zvezi z območji, kjer je uporaba vodnih skuterjev dovoljena. Åklagaren je proti L. Sandströmu vložilo obtožnico zaradi kršitve nacionalne uredbe.

21 Vode iz postopka v glavni stvari so opredeljene v odločbi z dne 20. maja 2005.

22 Tožena stranka ne izpodbija očitanih dejstev, ampak navaja, da je uporaba nacionalne ureditve v nasprotju s členom 28 ES in Direktivo 94/25.

23 V teh okoliščinah je Handens tingsrätt prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

„1. (a) Ali Direktiva [2003/44] nasprotuje uporabi nacionalnih določb, ki prepovedujejo uporabo vodnih skuterjev na območjih, ki so zunaj javnih plovnih poti in voda, za katere je lokalni organ izdal dovoljenje v skladu s členom 3(1) [nacionalne] uredbe […]?

(b) Ali je dopustnost v točki (a) navedene prepovedi odvisna od pogoja, da je lokalni organ pri presoji možnosti izdaje dovoljenja v smislu člena 3(1) ravnal v skladu z zahtevo, da mora biti dovoljenje vedno izdano za območja, za katera so izpolnjena merila v točkah od (1) do (3)?

2. V nasprotnem primeru, ali členi od 28 do 30 Pogodbe ES nasprotujejo nacionalnim določbam, ki prepovedujejo uporabo vodnih skuterjev, kot je to navedeno v vprašanju 1(a), na splošno ali samo v primeru, ki je naveden v vprašanju 1(b)?

3. Ne glede na zgoraj navedeno, ali dejstvo, da Komisija ni bila predhodno obveščena o novi prepovedi uporabe vodnih skuterjev, izdani 20. junija 2004 v skladu z [Direktivo 98/34], nasprotuje zgoraj navedenim nacionalnim določbam?“

Vprašanja za predhodno odločanje

Uvodne ugotovitve

24 Najprej je treba ugotoviti, da je o zadevni nacionalni ureditvi, obravnavani v postopku v glavni stvari, v pretežnem delu Sodišče v zvezi z Direktivo 94/25 in členoma 26 ES in 30 ES že odločalo v sodbi z dne 4. junija 2009 v zadevi Mickelsson in Roos (C-142/05, ZOdl., str. I-4273). Ta sodba in obravnavana zadeva izhajata iz podobnih dejstev in pravnega okvira.

25 Bistvena razlika med tema zadevama je, da je drugače od zadeve, v kateri je bila izdana zgoraj navedena sodba Mickelsson in Roos, v obravnavanem postopku v glavni stvari Länsstyrelsen izvajala pristojnosti, določene v členu 3 nacionalne uredbe, na podlagi katerih lahko dovoli promet vodnih skuterjev na določenih plovnih območjih. Kar zadeva pravni okvir, se je v času nastanka dejstev v postopku v glavni stvari uporabljala Direktiva 2003/44, ki spreminja Direktivo 94/25/ES.

Prvo in drugo vprašanje

26 S prvim in drugim vprašanjem, ki ju je treba obravnavati skupaj, predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali je treba Direktivo 94/25 ali – če je to potrebno – člena 28 ES in 30 ES razlagati tako, da nasprotujejo nacionalni ureditvi, kakršna je ta v sporu o glavni stvari, ki prepoveduje uporabo vodnih skuterjev zunaj nekaterih določenih območij.

27 Namen Direktive 94/25 je približevanje zakonodaj držav članic na področju plovil za rekreacijo s ciljem odpraviti razlike v zvezi z vsebino in področjem uporabe

varnostnih lastnosti plovil za rekreacijo, če take razlike povzročijo ovire pri trgovanju med državami članicami in neenake pogoje konkurence na notranjem trgu. Direktiva 2003/44 je s spremembo člena 1 Direktive 94/25/ES v njegovi prvotni različici razširila področje uporabe te direktive, tako da ta vključuje tudi vodne skuterje.

28 Člen 2(2) Direktive 94/25 natančno določa, da njene določbe državam članicam ne preprečujejo sprejetja, v skladu s Pogodbo, določb v zvezi s plovbo po nekaterih vodah zaradi varstva okolja, strukture plovnih poti in zagotavljanja varnosti na plovnih poteh, če to ne pomeni spremembe plovila za rekreacijo, ki izpolnjuje zahteve te direktive (zgoraj navedena sodba Mickelsson in Roos, točka 20).

29 Tako v skladu s svojim členom 2(2) ta direktiva ne nasprotuje nacionalnim določbam, ki zaradi varstva okolja prepovedujejo uporabo vodnih skuterjev v nekaterih vodah, če te določbe niso v nasprotju s pravili iz Pogodbe (zgoraj navedena sodba Mickelsson in Roos, točka 21).

30 Nacionalna uredba in odločba z dne 20. maja 2005 spadata v kategorijo nacionalnih določb, ki so predvidene s to zadnjo določbo Direktive 94/25. Te namreč določajo prepoved uporabe vodnih skuterjev zunaj določenih območij.

31 Zato je treba preučiti, ali člena 28 ES in 30 ES, ki sta po začetku veljavnosti Lizbonske pogodbe postala člena 34 PDEU in 36 PDEU, nasprotujeta nacionalnim pravilom, kakršna so ta v sporu o glavni stvari.

32 Sodišče je v zadevi, v kateri je bila izdana zgoraj navedena sodba Mickelsson in Roos, že odločalo o vprašanju razlage členov 28 ES in 30 ES, zato da bi predložitvenemu sodišču omogočilo presoditi skladnost nacionalne uredbe s tema določbama. V času dejanskega stanja v postopku v glavni stvari v zadevi, v kateri je bila izdana zgoraj navedena sodba Mickelsson in Roos, se nacionalna ureditev še ni začela izvajati z ukrepi, ki jih določa člen 3, prvi odstavek, te uredbe, kot je na primer odločba z dne 20. maja 2005, tako da v skladu s členom 2 te uredbe uporaba vodnih skuterjev ni bila dovoljena, razen na javnih plovnih poteh.

33 Iz točke 44 zgoraj navedene sodbe Mickelsson in Roos je razvidno, da člena 28 ES in 30 ES ne nasprotujeta nacionalni ureditvi, ki zaradi varstva okolja prepoveduje uporabo vodnih skuterjev zunaj določenih plovnih poti, če:

– morajo pristojni nacionalni organi sprejeti predvidene izvedbene ukrepe, da določijo vodne površine zunaj javnih plovnih poti, kjer se smejo uporabljati vodni skuterji,

– so ti organi dejansko izvrševali pristojnost, ki jim je bila glede tega podeljena, in določili vodne površine, ki izpolnjujejo pogoje iz nacionalne ureditve, in

– so bili ti ukrepi sprejeti v razumnem roku po začetku veljavnosti te ureditve.

34 Sprejetje odločbe z dne 20. maja 2005 na tak odgovor ne vpliva. Nacionalna ureditev v postopku v glavni stvari namreč še naprej temelji na načelu splošne prepovedi uporabe vodnih skuterjev zunaj javnih plovnih poti, razen če pristojni organi določijo območje, v katerem je njihova uporaba dovoljena. Predložitveno sodišče mora preveriti, ali nacionalna uredba, kakor je bila izvedena z odločbo z dne 20. maja 2005, upošteva tri pogoje, navedene v prejšnji točki.

35 Pri tem je treba opozoriti, da v postopku, določenem v členu 267 PDEU, ki temelji na jasni ločitvi nalog med nacionalnimi sodišči in Sodiščem, presoja zadevnih dejstev spada v pristojnost nacionalnega sodišča. Vendar lahko Sodišče, da bi koristno odgovorilo predložitvenemu sodišču, temu v duhu sodelovanja z nacionalnimi sodišči poda vse smernice, ki se mu zdijo potrebne (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Mickelsson in Roos, točka 41).

36 V zvezi s prvim pogojem, navedenim v točki 33 zgoraj, je treba poudariti, da je Länsstyrelsen v skladu s členom 3 nacionalne uredbe zavezana določiti, na katerih vodnih površinah zunaj javnih plovnih poti se smejo uporabljati vodni skuterji.

37 Kar zadeva drugi pogoj, naveden v točki 33 zgoraj, je treba poudariti, da odločba z dne 20. maja 2005 na podlagi člena 3 nacionalne uredbe določa plovna območja, na katerih se smejo uporabljati vodni skuterji v pokrajini Stockholm.

38 Predložitveno sodišče mora preveriti, ali je mogoče razumno domnevati, da odločba z dne 20. maja 2005 določa vsa območja, ki v zadevni pokrajini ustrezajo pogojem, določenim z nacionalno uredbo, zlasti z njenim členom 3, prvi odstavek. Če

se namreč šteje, da uporaba vodnih skuterjev na območju, ki ustreza tem pogojem, v skladu z besedilom nacionalne uredbe ne povzroča tveganj ali škode, ki se šteje za nesprejemljivo za okolje (glej zgoraj navedeno sodbo Mickelsson in Roos, točka 38), vsaka prepoved uporabe vodnih skuterjev v takem območju, ki je posledica tega, da to območje ni bilo določeno v izvedbenem ukrepu, pomeni ukrep, ki presega to, kar je nujno za dosego cilja varstva okolja.

39 V zvezi s tretjim pogojem, navedenim v točki 33 zgoraj, dokumenti v spisu kažejo na to, da je odločba z dne 20. maja 2005 začela veljati 15. junija 2005, kar je enajst mesecev po tem, ko je začela veljati nacionalna uredba. Da bi lahko presodili, ali je ta rok razumen, je treba poleg tega upoštevati dejstvo, da je bila odločba z dne 20. maja 2005 – kot izhaja iz njene obrazložitve – sprejeta po posvetovanju z občinami in drugimi zainteresiranimi strankami.

40 Glede na navedeno je treba na prvi vprašanji odgovoriti, da Direktiva 94/25 ne nasprotuje nacionalni ureditvi, ki zaradi varstva okolja prepoveduje uporabo vodnih skuterjev zunaj določenih plovnih poti. Člena 34 PDEU in 36 PDEU ne nasprotujeta taki nacionalni ureditvi, če:

– morajo pristojni nacionalni organi sprejeti predvidene izvedbene ukrepe, da določijo vodne površine zunaj javnih plovnih poti, kjer se smejo uporabljati vodni skuterji,

– so ti organi dejansko izvrševali pristojnost, ki jim je bila glede tega podeljena, in določili vodne površine, ki izpolnjujejo pogoje iz nacionalne ureditve, in

– so bili ti ukrepi sprejeti v razumnem roku po začetku veljavnosti te ureditve.

Predložitveno sodišče mora preveriti, ali so v postopku v glavni stvari ti pogoji izpolnjeni.

Tretje vprašanje

41 S tretjim vprašanjem predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali to, da Komisija ni bila predhodno obveščena o spremembah nacionalne zakonodaje v skladu s členom 8(1) Direktive 98/34 v takih okoliščinah, kakršne so v postopku v glavni stvari, povzroči neveljavnost teh nacionalnih določb.

42 V tem pogledu iz ustaljene sodne prakse izhaja, da je namen Direktive 98/34 s preventivnim nadzorom varovati prosti pretok blaga, ki je eden od temeljev Skupnosti, in da je ta nadzor koristen, če tehnični predpisi iz te direktive lahko pomenijo ovire pri menjavi blaga med državami članicami, te ovire pa so sprejemljive le, če so potrebne za zadovoljitev nujnih zahtev, ki so v splošnem interesu (glej sodbe z dne 30. aprila 1996 v zadevi CIA Security International, C-194/94, Recueil, str. I-2201, točka 40; z dne 16. junija 1998 v zadevi Lemmens, C-226/97, Recueil, str. I-3711, točka 32, in z dne 8. septembra 2005 v zadevi Lidl Italia, C-303/04, ZOdl., str. I-7865, točka 22).

43 Obveznost obveščanja, ki je določena v členu 8(1), prvi pododstavek, Direktive 98/34, pomeni pomembno sredstvo za uresničitev tega skupnostnega nadzora, učinkovitost

te pa bo toliko večja, če se ta direktiva razlaga v tem smislu, da nespoštovanje obveznosti obveščanja pomeni bistveno pomanjkljivost takega postopka, in sicer da so zadevni tehnični predpisi neuporabljivi proti posameznikom (glej zgoraj navedeno sodbo Lidl Italia, točka 23).

44 Iz spisa, predloženega Sodišču, je razvidno, da je švedska vlada 1. aprila 2003 Komisiji sporočila osnutek nacionalne uredbe, ki opredeljuje pojem vodnega skuterja in vključuje splošno prepoved njegove uporabe, razen nekaterih izjem. Takoj za tem sporočilom je Komisija na švedsko vlado naslovila podrobno mnenje na podlagi člena 9(2) Direktive 98/34. Švedski organi so torej spremenili osnutek. Vendar so Komisijo o spremenjenem besedilu nacionalne uredbe obvestili šele po njenem sprejetju.

45 Tako se zdi – kar mora preveriti nacionalno sodišče – da je bil prvotni osnutek nacionalne uredbe predmet obvestila na podlagi člena 8(1), prvi pododstavek, Direktive 98/34 in da zgolj spremembe, ki so jih sprejeli takoj za podrobnim mnenjem Komisije, niso bile predmet tega predhodnega obvestila. Švedska vlada in Komisija v zvezi s tem vztrajata, da te spremembe zadevajo samo omilitev pogojev uporabe vodnih skuterjev.

46 V zvezi s tem je treba opozoriti, da člen 8(1), tretji pododstavek, Direktive 98/34 določa, da države članice ponovno sporočijo osnutek, če ga spremenijo tako, da

znatno spremenijo njegovo področje uporabe, skrajšajo prvotno predvidene roke za izvajanje, dodajajo specifikacije ali zahteve ali poostrijo sedanje specifikacije in zahteve.

47 Vendar pa je treba upoštevati, da glede na cilj Direktive 98/34, ki je naveden v točki 41 zgoraj, spremembe osnutka tehničnega predpisa, o katerem je bila Komisija že obveščena v skladu s členom 8(1), prvi pododstavek, Direktive 98/34, ki glede na že sporočeni osnutek vsebujejo samo omilitev pogojev uporabe zadevnega proizvoda in tako zmanjšujejo možen vpliv tehničnega predpisa na trgovino, ne pomenijo bistvene spremembe osnutka v smislu člena 8(1), tretji pododstavek, te direktive. Za te spremembe ne velja obveznost predhodnega obvestila.

48 Če države članice v skladu s členom 8(3) Direktive 98/34 brez odloga obvestijo Komisijo o dokončnem besedilu tehničnega predpisa, potem v primeru, če se nebistvena sprememba tega predpisa ni sporočila pred njegovim sprejetjem, to ne vpliva na njegovo veljavnost, če ne obstaja obveznost predhodnega obvestila.

49 Na tretje vprašanje je zato treba odgovoriti, da je člen 8(1) Direktive 98/34 treba razlagati tako, da sprememba osnutka tehničnega predpisa, o katerem je bila Evropska komisija že obveščena v skladu s prvim pododstavkom te določbe in ki glede na že sporočeni osnutek vsebuje samo omilitev pogojev uporabe zadevnega proizvoda in tako zmanjšuje možen vpliv tehničnega predpisa na trgovino, ne pomeni bistvene

spremembe osnutka v smislu tretjega pododstavka te določbe in ni nujno predmet predhodnega obvestila Komisiji. Če take obveznosti predhodnega obvestila ni in Komisija o nebistveni spremembi tehničnega predpisa ni bila obveščena pred njegovim sprejetjem, to ne vpliva na veljavnost tega predpisa.

Stroški

50 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (tretji senat) razsodilo:

1. Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 94/25/ES z dne 16. junija 1994 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi s plovili za rekreacijo, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2003/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. junija 2003, ne nasprotuje nacionalni ureditvi, ki zaradi varstva okolja prepoveduje uporabo vodnih skuterjev zunaj določenih plovnih poti.

2. Člena 34 PDEU in 36 PDEU ne nasprotujeta taki nacionalni ureditvi, če:

– **morajo pristojni nacionalni organi sprejeti predvidene izvedbene ukrepe, da določijo vodne površine zunaj javnih plovnih poti, kjer se smejo uporabljati vodni skuterji,**

– **so ti organi dejansko izvrševali pristojnost, ki jim je bila glede tega podeljena, in določili vodne površine, ki izpolnjujejo pogoje iz nacionalne ureditve, in**

– **so bili ti ukrepi sprejeti v razumnem roku po začetku veljavnosti te ureditve.**

Predložitveno sodišče mora preveriti, ali so v postopku v glavni stvari ti pogoji izpolnjeni.

3. Člen 8(1) Direktive 98/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. junija 1998 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov je treba razlagati tako, da sprememba osnutka tehničnega predpisa, o katerem je bila Evropska komisija že obveščena v skladu s prvim pododstavkom te določbe in ki glede na že sporočeni osnutek vsebuje samo omilitev pogojev uporabe zadevnega proizvoda in tako zmanjšuje možen vpliv tehničnega predpisa na trgovino, ne pomeni

bistvene spremembe osnutka v smislu tretjega pododstavka te določbe in ni nujno predmet predhodnega obvestila Komisiji. Če take obveznosti predhodnega obvestila ni in Komisija o nebistveni spremembi tehničnega predpisa ni bila obveščena pred njegovim sprejetjem, to ne vpliva na veljavnost tega predpisa.

Podpisi